

El cop d'estat

«El marge per independentistes i "comuns" és molt estret. Cal defensar les institucions catalanes, que seran lliures o no seran»

Per més inri, i per vergonya per als comptats militants de base i alcaldes catalanistes que li queden al PSC, l'anunci l'ha fet, en unes cadenes de televisió tan avesades a la manipulació grollera com Antena 3

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/140714/manipulacio/antena/al/descobert>) i la pública TVE (<http://www.naciodigital.cat/noticia/139694/video/periodistes/tve/es/rebellen/contra/vergonya/manipulacio/informativa>), Carmen Calvo, exministra de Cultura del PSOE i membre de l'actual direcció que comanda Pedro Sánchez. El PP volia prudència i mesura en les formes, però Calvo ha estat víctima de l'entusiasme i ha explicat que Rajoy, Sánchez i el tercer home, Albert Rivera, ja han pactat

(<http://www.naciodigital.cat/noticia/140897/pp/psoe/pacten/convocar/eleccions/catalunya/gener>) en què consistirà l'aplicació de l'article 155 de la Constitució. Sabem -tot i que el president espanyol ha evitat donar detalls des de Brussel·les (<https://t.co/QLoQeE6HS8>) - que s'intervindrà TV3 i Catalunya Ràdio per la seva escassa militància en el règim constitucional, que es prendrà el control dels Mossos, que es mantindrà el segrest de la tresoreria del Govern i que, finalment, es pretenen convocar eleccions autonòmiques al gener. Veurem si es permet a l'independentisme presentar-s'hi amb normalitat i si, arribat el cas, aquest ho accepta. El catedràtic Xavier Arbós, gens sospitos d'animar de violentar el marc legal espanyol, explica en una entrevista en aquest diari (<http://www.naciodigital.cat/noticia/140864/xavier/arbos/article/155/no/permet/convocar/eleccions/suposaria/modificar/estatut/decret>) que això és un autèntic disbarat i un atac frontal més, l'enèsim, a l'Estatut de 2006.

Assistim, ara sí, a un cop d'estat en tota regla perquè es força l'ordenament jurídic i es fa en contra de la voluntat popular del col·lectiu afectat, els catalans. El PP i el PSOE violenten les institucions del país i, amb només 27 escons dels 135 de la cambra catalana (<http://www.naciodigital.cat/eleccions2015>), volen convocar eleccions sense ni tant sols atendre abans, ni que sigui formalment, les reiterades peticions de diàleg del govern de Carles Puigdemont. Per propiciar el diàleg i no posar les coses més difícils a tercers, el president manté en suspens la declaració d'independència malgrat el mandat del referèndum de l'1-O (<http://www.naciodigital.cat/noticia/139653&passaact=200b2bd4439a54ac0c4f4d37c9995a5d&renovaportada=1>), que Junts pel Sí i la CUP van presentar com a vinculant.

L'anunciat atac a les institucions catalanes obliga a Puigdemont a moure fitxa ara que encara té marge i és president d'acord amb les lleis catalanes i fins i tot les espanyoles. El president de la Generalitat està aquests dies atrapat entre els sectors més conservadors del seu partit, que li aconsellen no fer cap pas en fals (Artur Mas deia aquest divendres a l'*Ara* que no descartava que abans del ple del Senat per fer efectiu el 155 "hi hagi una esclatxa amb una mica de llum"), i els que li demanen convocaran ja el ple de trencament per fer efectiva la independència. En paral·lel, les entitats pressionen mantenint el to de les mobilitzacions i l'acció directa després de l'empresonament de Sánchez i Cuixart.

Per a l'independentisme no és una solució anar a unes eleccions, les convoqui qui les convoqui, per resoldre el procés. Encara que ho fes Puigdemont, ja veuríem sota quina fórmula, difícilment podria fer-se creïble que, aquest cop sí, amb una majoria una mica més reforçada que l'actual, seria possible declarar la independència o estovar el PP, el PSOE i C's (propietaris de 254 dels 350 escons del Congrés) per acordar un referèndum com el que s'ha ofert infinitat de vegades. Si algú no vol fer la declaració d'independència amb tota la solemnitat -a hores d'ara crec que seria l'única manera efectiva de provocar moviments internacionals en pro d'una negociació- ha d'explicar quin és el seu pla i quines garanties d'efectivitat ofereix.

Puigdemont, i per extensió Junqueras, no poden caure en el mateix que Ada Colau.

L'alcaldesa, que rebutja qualsevol gest d'unilateralitat (condicionar qualsevol moviment a l'acord amb l'Estat és una contradicció flagrant per un espai polític que es reclama sobiranista), posa al mateix nivell el 155 i la declaració d'independència i just comença a plantejar-se si ha de seguir governant amb el PSC ([http://«al més aviat possible»](#)). Ni ella ni el PDECat haurien de mantenir pactes amb els socialistes, còmplices de l'anorreament de les institucions, als grans ajuntaments, com també passa a Girona, Sant Cugat o Terrassa a més de la capital del país. El marge d'actuació per als independentistes és cada cop més estret. I també per als "comuns". El PP, el PSOE i C's només deixen marge per fer pinya en defensa de les institucions catalanes, que de nou constatem que seran lliures o no seran.